

[Handelsministeren.]

Endelig må jeg have lov at sige, at jeg finder det værdifuldt, at der er opstået enighed mellem de politiske partier om at give overenskomstueligheden, dvs. evnerne til at løse problemer af overenskomstmæssig art ad overenskomstmæssig vej, den chance, der ligger i de bemærkninger, vi nu har tilføjet.

Jeg har grund til at takke for, at de 5 partier har ønsket at markere denne lovs egnethed som et værdifuldt grundlag for sømandens situation om bord ved den enstemmighed til lovforslaget, der er synlig nu.

Jens Peter Jensen: Jeg skal kun sige dette vedrørende de bemærkninger, der står i betænkningen om, at handelsministeren vil overveje lovændring osv., at der står altså hverken mere eller mindre end det, der står i de sætninger, og mine supplerende bemærkninger gik alene ud på at forebygge, at der skulle blive lagt mere i disse sætninger end det, som den højtærede handelsminister og jeg altså er enige om — og var enige om, også da vi foretog selve redaktionen af sætningerne.

Så kan jeg ikke dy mig for at sige, at det er herligt at høre den højtærede handelsminister tale om den store manøvredygtighed, når man sådan kan komme i tåge og kan komme ud igen. Det var jo altså selvskabte vanskeligheder, og den højtærede handelsminister kan vist være glad for, at der ikke foreligger noget forsinkelsesansvar, der kan gøres gældende her.

Valbak: Til husværelse og mulig trøst for handelsministeren: jeg har indtil dette øjeblik ikke tænkt på handelsministeren som jurist. Det er først gået op for mig nu. Og en tilføjelse: selv ikke med denne viden vil jeg stoppe op ved tallet 1.

Hermed sluttede forhandlingen.

§§ 1-6, ændringsforslag nr. 1, § 7, således ændret, §§ 8-15, ændringsforslag nr. 2, § 16, således ændret, §§ 17-22, ændringsforslag nr. 3, § 23, således ændret, §§ 24-27, ændringsforslag nr. 4, § 28, således ændret, ændringsforslag nr. 5, § 29, således ændret, §§ 30-33, ændringsforslag nr. 6, § 34, således ændret, ændringsforslag nr. 7 og 8, § 35, således

ændret, §§ 36-40, ændringsforslag nr. 9, § 41, således ændret, §§ 42 og 43, ændringsforslag nr. 10, § 44, således ændret, ændringsforslag nr. 11 om en ny affattelse af § 45, § 45 i den ændrede affattelse, § 46, ændringsforslag nr. 12, § 47, således ændret, §§ 48-71, ændringsforslag nr. 13 om en ny affattelse af § 72, § 72 i den ændrede affattelse og §§ 73-77 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Grete Hækkerup): Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om boligtilsyn.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 158) findes i tidenden sp. 3648, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 2291).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling satte til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

§ 1, ændringsforslaget om en ny affattelse af § 2 og § 2 i den ændrede affattelse vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Grete Hækkerup): Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod

[Første næstformand.]

dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om arbejdsretten.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 201) findes i tidenden sp. 4591, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 2249).

Der var stillet 4 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Erik Andersen (Fr.borg amt): Vi kan om dette lovforslag som om en række andre forslag sige, at det er lykkedes at nå frem til en bred enighed i folketingets arbejdsmarkedsudvalg. Det er sådan, at undtager man to områder, hvor socialistisk folkeparti stiller ændringsforslag, har der i udvalget været enighed om at følge det af arbejdsretskommissionen udarbejdede forslag til en ny lov om arbejdsretten.

Det betyder ikke, at der ikke i udvalget har været en lang række punkter og en lang række områder til debat. Et af de områder, hvor debatten har været særlig heftig, er området om rettens sammensætning, hvor udvalget fra en lang række organisationer har modtaget såvel skriftlige som mundtlige henvendelser med ønske om enten at udvide dommerantallet eller også at etablere de såkaldte ad hoc-dommere. I arbejdsmarkedsudvalget har der været enighed om at afvise tanken om at udvide dommerantallet, ligesom der har været enighed om at afvise ønsket om at etablere en ny institution, nemlig ad hoc-dommere.

Årsagen til, at man i udvalget har afvist dette ønske, er, at vi i arbejdsretten ønsker etableret en egentlig domstol, hvis primære opgave er at tage stilling til sager om brud eller påstået brud på kollektive overenskomster. Vi ønsker ikke arbejdsretten om-

formet til en faglig voldgift, der som hovedopgave har forståelsen og fortolkningen af de kollektive overenskomster. Det er derfor af overmåde stor værdi, at de dommere, der bliver udpeget til at sidde i arbejdsretten, får mulighed for at indarbejde erfaring og rutine for at kunne afsige kendelser, der kan understøtte retsbevidsheden hos arbejdsmarkedets parter.

Ganske vist står der i arbejdsretsloven, at arbejdsretten også skal fortolke, men her henvises der til hovedaftaler, og det er et gammelt begreb, stammende helt fra septemberforliget i 1899, hvor man etablerede den permanente voldgiftsret med det hovedformål at fortolke septemberforliget og afsige kendelser i sager vedrørende brud på dette forlig. Den nye arbejdsretslov vil også få til opgave at fortolke i spørgsmål vedrørende indgåede hovedaftaler. Men her er det sådan, at dommerkollegiet gennem de organisationer, der har adgang til at udpege dommere og suppleanter, vil være dækket, således at de hovedaftaler, der er indgået, vil kunne få en fortolkning, som også vil være i overensstemmelse med de partsinteresser, der kan være knyttet til en hovedaftale.

Man kan sige, at vi i socialdemokratiet har fundet, at værdien ved at have arbejdsretten som en egentlig domstol vejer tungere end ønsket om at tilgodese alle faglige organisationers ønske om, når egne sager behandles, at være repræsenteret ved en dommer. Vi har så megen tillid til arbejdsretten som domstol, at vi også føler os overbevist om, at de sager, der indklages for arbejdsretten omhandlende organisationer, der ikke selv har ret til at udpege dommere, vil få en rigtig, en retfærdig og en rimelig behandling af de udpegede dommere.

Et andet spørgsmål, der har været stærkt debatteret, er spørgsmålet om udbygningen af § 12, stk. 2, som siger, at i en række situationer skal boden bortfalde. Her har der i udvalget været fremført ønske om at få konkretiseret gennem eksempler, hvilke muligheder der rent faktisk forelå for, at boden i en uvarslet konfliktsituation skulle bortfalde.

I arbejdsmarkedsudvalget har vi frafaldet ønsket om en sådan eksemplificering, fordi hensigten med lovændringen har været at åbne retten og at forsøge på baggrund af de